

لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان در زمینه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی

ماده واحده

ماده واحده- لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان در زمینه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی مشتمل بر یک مقدمه و (30) ماده به شرح پیوست تصویب و به دولت اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود. تبصره- رعایت اصول هفتاد و هفتم (77)، یکصد و بیست و پنجم (125) و یکصد و سی و نهم (139) قانون اساسی در اجرای این قانون، الزامی است.

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان در زمینه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان در زمینه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی
جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان (که از این پس به‌طور مستقل «طرف» و به‌طور مشترک «طرفها» نامیده می‌شوند)؛
نظر به علاقه مشترک طرفها به تحکیم معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی؛
بر پایه احترام متقابل به حاکمیت، عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر و نیز برابری و منافع متقابل؛ به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- محدوده معاضدت حقوقی متقابل

- ۱- طرفها بر اساس مفاد این موافقتنامه، معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی را در موارد زیر به یکدیگر ارائه خواهند داد:
 - الف) ابلاغ اوراق؛
 - ب) گردآوری و انتقال ادله؛
 - پ) احضار شاهد و کارشناس؛
 - ت) شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی و آرای داور؛
 - ث) تبادل اطلاعات و مستندات حقوقی؛
 - ج) هر شکل دیگری از معاضدت حقوقی که مطابق با قانون داخلی طرف درخواست شونده ارائه شود؛
- ۲ - اصطلاح «پرونده های مدنی» در این موافقتنامه، شامل امور مدنی، خانوادگی و ازدواج، کسب و کار، تجارت و موضوعات شغلی خواهد بود مگر اینکه به‌گونه دیگری مقرر شده باشد.

ماده ۲- مراجع مرکزی و نحوه ارتباط

۱ - در چهارچوب این موافقتنامه مراجع مرکزی طرفها به شرح زیر در خصوص درخواستهای معاضدت حقوقی و نیز اجرای آن از طریق مجاری دیپلماتیک با یگدیگر تعامل و همکاری می‌کنند:

- از طرف جمهوری اسلامی ایران، وزارت دادگستری می‌باشد.

- از طرف جمهوری قزاقستان، در امور مربوط به دادگاهها نظیر شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی، دیوان عالی جمهوری قزاقستان و در امور مربوط به دیگر نهادها نظیر دفاتر اسناد رسمی و وکلا، وزارت دادگستری جمهوری قزاقستان می‌باشد.

۲ - طرفها فوراً یکدیگر را از هرگونه تغییر در مراجع مرکزی خود از طریق مجاری دیپلماتیک مطلع خواهند نمود.

۳ - در شرایط فوری و اضطراری مرجع مرکزی طرفها می‌تواند رونوشت درخواست را به صورت مستقیم از طریق روشهای ارتباطی مقتضی ارسال نماید و اصل درخواست از طریق مجاری دیپلماتیک ارسال می‌شود.

۴ - اصطلاح «مراجع صلاحیتدار» در این موافقتنامه، به معنای دادگاه و دیگر نهادهای صلاحیتدار برای رسیدگی به پرونده های مدنی طبق قانون داخلی آنها می‌باشد.

ماده ۳- زبان

۱- زبان تعامل بین مراجع مرکزی طرفها انگلیسی است.

۲ - درخواست معاضدت حقوقی متقابل و هرگونه سند پیوست آن طبق این موافقتنامه، به زبان طرف درخواست کننده و به انضمام ترجمه مصدق آن به زبان رسمی طرف درخواست شونده یا به زبان انگلیسی ارایه می‌شود.

ماده ۴- حمایت قانونی

۱ - اتباع هر یک از طرفها در قلمرو طرف دیگر، دارای همان حمایتهای قانونی از جمله حقوق فردی و مالکیتی هستند که اتباع آن طرف از آنها برخوردارند. آنها از حق استیناف نزد دادگاه و دیگر مراجع صلاحیتدار طرف دیگر که در مورد پرونده‌های مدنی صلاحیت دارند، طبق همان شرایطی که برای اتباع آن طرف وجود دارد، برخوردار هستند.

۲ - هیچ یک از طرفها نباید بدون دلایل موجه، هرگونه تأخیر در رسیدگی‌های قضایی مرتبط با اتباع طرف دیگر را مجاز بداند.

۳ - مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده نیز در مورد اشخاص حقوقی و دیگر سازمانهای مستقر در قلمرو هر طرف طبق قوانین داخلی آن اعمال خواهد شد.

ماده ۵- درخواست معاضدت حقوقی متقابل

۱ - درخواست معاضدت حقوقی متقابل باید در دو نسخه و به صورت مکتوب، با امضا و مهر و موم طرف درخواست کننده و حاوی اطلاعات زیر باشد:

(الف) تاریخ و شماره ثبت درخواست؛

(ب) نام، نشانی و دیگر اطلاعات تماس طرف درخواست کننده شامل شماره تلفن، دورنگار و نیز در صورت وجود نشانی رایانامه؛

(پ) نام، نشانی و دیگر اطلاعات تماس طرف درخواست شونده در صورت وجود؛

(ت) نام کامل، نام پدر، جنسیت، تابعیت، شغل، محل تولد و نشانی اشخاص ذی‌نفع یا نام کامل و نشانی نمایندگان آنها، در صورت وجود؛ نام و نشانی نهاد یا سازمان مرتبط با

درخواست یا خواهان و متهمین تحت محاکمه و محکومان؛
ث) موضوع درخواست، شرحی از پرونده و دیگر اطلاعات مرتبط با درخواست
معاذت حقوقی متقابل،

ج) زمانبندی اجرای درخواست؛

چ) تعهدنامه پرداخت هزینه‌های مندرج در ماده (۱۰) این موافقتنامه؛

ح) هرگونه اطلاعات ضروری دیگر برای ارایه درست معاضدت.

۲ - طرف درخواست‌شونده می‌تواند در صورتی که اطلاعات مندرج در درخواست
معاذت حقوقی متقابل کافی نباشد، توضیحات بیشتری را تقاضا نماید.

ماده ۶- اجرای درخواست معاضدت حقوقی متقابل

۱ - طرف درخواست‌شونده مطابق با قوانین داخلی خود به درخواست معاضدت
حقوقی متقابل رسیدگی خواهد نمود.

۲ - طرف درخواست‌شونده در صورت عدم مغایرت با قانون داخلی خود، باید با
روش خاص و ویژه ای که مورد تقاضای طرف درخواست‌کننده است، به درخواست
معاذت حقوقی متقابل رسیدگی کند.

۳ - درخواست معاضدت حقوقی متقابل باید تا جایی که عملاً ممکن است، مطابق با
قانون داخلی طرف درخواست‌شونده و به شیوه ای که توسط طرف درخواست‌کننده
مشخص شده، اجراء شود. طرف درخواست‌شونده فوراً طرف درخواست‌کننده را از
تاریخ و مکان اجرای درخواست معاضدت مطلع خواهد نمود.

ماده ۷- امتناع یا تأخیر در معاضدت

۱ - چنانچه طرف درخواست‌شونده اجرای درخواست معاضدت حقوقی متقابل را
مغایر با حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا اصول اساسی قانون داخلی خود بداند یا
معاذت درخواستی در صلاحیت مراجع صلاحیتدار آن نباشد، می‌تواند از ارایه
معاذت حقوقی متقابل امتناع کند. طرف درخواست‌شونده باید طرف درخواست
کننده را ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ دریافت درخواست از دلایل رد درخواست
مطلع نماید.

۲ - چنانچه طرف درخواست‌شونده بر این باور باشد که اجرای فوری درخواست مانع
ادامه رسیدگی و تعقیب در قلمرو آن می‌شود، ممکن است اجرای درخواست معاضدت
حقوقی متقابل به تأخیر بیافتد. طرف درخواست‌شونده باید دلایل تأخیر را ظرف
سی (۳۰) روز از تاریخ دریافت درخواست به طرف درخواست‌کننده اطلاع دهد.

ماده ۸- دعوت از شاهد و کارشناس

۱ - مراجع صلاحیتدار هر یک از طرفها، می‌توانند از طریق مجاری ارتباطی مندرج
در ماده (۲) این موافقتنامه از طرف دیگر درخواست کنند تا از شاهد و کارشناس تبعه
خود که حضور وی ضروری است، دعوت به عمل آورد.

۲ - دعوتنامه نباید دیرتر از نود (۹۰) روز قبل از تاریخی که شخص باید نزد مرجع
صلاحیتدار طرف درخواست‌کننده حاضر شود، به طرف درخواست‌شونده، ارسال
شود.

۳ - در احضاریه‌ها باید شرایط و نحوه حضور شاهد و کارشناس از جمله تعهد به حفظ
حیات و سلامت شاهد و کارشناس، تأمین هزینه‌های سفر، غذا و اقامت و سایر هزینه

ها، شرایط و روشهای پرداخت آن، مشخص شود.

۴ - طرف درخواست شونده باید دعوتنامه را به شخص مربوط تحویل داده و طرف درخواست کننده را از پذیرش یا رد آن توسط آن شخص مطلع نماید.

ماده ۹- حمایت از شاهد و کارشناس

۱ - شاهد و کارشناس دعوت شده طبق مفاد این موافقتنامه نباید به دلیل عقاید یا شهادت درست خود قبل از ترک قلمرو طرف درخواست کننده تحت تعقیب و پیگرد قرار گیرد یا مجازات، بازداشت یا محدود شود.

۲ - حمایت موضوع بند (۱) این ماده، پانزده (۱۵) روز از تاریخ اطلاع به مرجع صلاحیتدار طرف درخواست کننده و یا به شاهد یا کارشناس در خصوص اینکه دیگر نیازی به حضور آنها نیست، متوقف خواهد شد. مدت زمانی که شاهد یا کارشناس نمی تواند قلمرو طرف درخواست کننده را بنا بر به دلایلی که خارج از مهار(کنترل) اوست ترک کند، احتساب نخواهد شد.

ماده ۱۰- هزینه‌های معاضدت حقوقی متقابل

۱ - طرفها باید معاضدت حقوقی متقابل را به‌طور رایگان به یکدیگر ارایه دهند؛ به استثنای هزینه‌های مربوط به شاهد و کارشناسی که در قلمرو طرف دیگر طبق ماده (۸) این موافقتنامه سکونت دارد، شامل هزینه‌های سفر، غذا، محل اقامت و ارزیابیهای کارشناسی، همچنین دستمزد مربوط عدم حضور در شغل خود (غیبت کاری) و مساعده‌ها

۲ - هزینه‌های مربوط به درخواست شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی و آرای داور باید مشابه هزینه‌های پیش‌بینی شده در قانون داخلی طرف درخواست شونده برای اتباع آن باشد.

۳ - چنانچه اجرای درخواست معاضدت حقوقی متقابل هزینه‌های پیش‌بینی نشده‌ای در برداشته باشد، طرفها به منظور تعیین شرایط مربوط به اجرای این درخواست با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

ماده ۱۱- معافیت از پرداخت یا کاهش هزینه‌های قضایی و معاضدت حقوقی رایگان

۱ - اتباع هر طرف باید از پرداخت هزینه‌ها معاف شوند یا از مزایای کاهش هزینه‌های مربوط به دادگاه و معاضدت حقوقی رایگان در قلمرو طرف دیگر طبق همان شرایط و ضوابطی که برای اتباع آن طرف اعمال می‌شود، برخوردار شوند.

۲ - معافیت از پرداخت یا کاهش هزینه‌های قضایی و معاضدت حقوقی رایگان، با توجه به وضعیت مالی متقاضی بر اساس صورتحساب درآمد وی که صادره از مرجع ذی‌ربط طرفی است که متقاضی در قلمرو آن اقامت دائم یا موقت دارد، اعطاء خواهد شد.

۳ - اتباع هر طرف می‌توانند درخواست معافیت از پرداخت یا کاهش هزینه‌های قضایی و برخورداری از معاضدت حقوقی رایگان مندرج در بند (۲) این ماده را به مرجع صلاحیتدار هر طرفی که در قلمرو آن اقامت دائم یا موقت دارند، ارایه نمایند.

۴ - مرجع صلاحیتداری که مسوول تصمیم‌گیری در خصوص معافیت از پرداخت یا کاهش هزینه‌های قضایی و ارایه معاضدت حقوقی رایگان است در صورت لزوم میتواند از متقاضی یا مراجع مربوط که این صورتحساب را صادر کرده‌اند، درخواست اطلاعات بیشتر نماید.

۵- اصطلاح «هزینه‌های دادگاه» در این موافقتنامه شامل هر نوع پرداخت قضایی و

دیگر پرداختهای عمومی مطابق با قانون داخلی طرفی که دادگاه صالح در قلمرو آن قرار دارد، می‌شود.

ماده ۱۲- انتقال اسناد، اشیاء و دارایی‌ها و عواید

از نظر این موافقتنامه، انتقال اسناد، اشیاء و دارایی‌ها و عواید از قلمرو هر طرف یا به قلمرو هر طرف باید مطابق با قانون داخلی طرف ارسال‌کننده انجام شود.

ماده ۱۳- تبادل اطلاعات و مستندات حقوقی

۱ - طرفها بنا به درخواست، باید اطلاعات و مستندات حقوقی در رابطه با اجراء و رسیدگی‌های قضایی مربوط به اجراء این موافقتنامه را تبادل نمایند.

۲ - درخواست تبادل اطلاعات و مستندات حقوقی باید شامل نام مرجع صلاحیتدار درخواست کننده و هدف استفاده از این اطلاعات و مستندات باشد.

ماده ۱۴- انتقال اسناد مربوط به احوال شخصیه

۱ - طرفها، بنا به درخواست، باید رونوشت یا خلاصه تصمیمات قضایی و دیگر اسناد ضروری مربوط به احوال شخصیه اتباع طرف درخواست کننده را صرفاً برای مقاصد مندرج در درخواست به یکدیگر منتقل نمایند.

۲ - انتقال اسناد موضوع بند (۱) این ماده از طریق مجاری ارتباطی مندرج در ماده (۲) این موافقتنامه صورت خواهد پذیرفت.

ماده ۱۵- معافیت از تصدیق

از نظر این موافقتنامه هرگونه اسناد ارائه یا تأییدشده توسط دادگاهها یا دیگر مراجع صلاحیتدار طرفها که از طریق مجاری ارتباطی مندرج در ماده (۲) این موافقتنامه تبادل شده باشند، از هرگونه تصدیق معاف خواهند بود.

ماده ۱۶- اجراء درخواستهای متعدد معاضدت حقوقی متقابل

۱ - چنانچه طرف درخواست شونده بیش از یک درخواست معاضدت حقوقی متقابل را در موضوعی واحد دریافت کند، به‌طور مستقل تصمیم خواهد گرفت که کدام درخواست را ابتدا به اجراء بگذارد.

۲ - طرف درخواست شونده به منظور اتخاذ تصمیم راجع به اولویت‌بندی اجراء درخواستها همه شرایط و اوضاع و احوال مربوط، به‌ویژه موارد زیر را در نظر خواهد گرفت:

الف) تاریخ دریافت درخواست؛

ب) ماهیت درخواست؛

پ) اثر اجراء درخواست موردنظر بر بقیه درخواستها.

۳ - طرف درخواست شونده، طرف درخواست کننده را از تصمیم متخذه مطلع خواهد نمود.

ماده ۱۷- درخواست ابلاغ اوراق

۱ - طبق این موافقتنامه، مراجع صلاحیتدار هر یک از طرفها می‌توانند از طرف دیگر درخواست ارائه معاضدت حقوقی متقابل در زمینه ابلاغ اوراق را نمایند.

۲ - طرف درخواست شونده باید به درخواست معاضدت حقوقی متقابل در زمینه ابلاغ اوراق مطابق با قانون داخلی خود رسیدگی نماید.

۳ - طرف درخواست شونده باید رسید یا شرح یا گواهی تأییدکننده ابلاغ اوراق یا شرح دلایل امتناع کلی یا جزئی از اجراء درخواست معاضدت حقوقی متقابل را به طرف درخواست کننده ارسال نماید. در صورت لزوم، می‌توان رونوشت رسید یا شرح یا

گواهی را قبل از ارسال اصل آنها از طریق مجاری ارتباطی مندرج در ماده (۲) این موافقتنامه، از طریق دورنگار، رایانامه یا دیگر ابزارهای ارتباطی ارسال نمود.

۴ - رسید یا شرح یا گواهی که تأییدکننده ابلاغ اوراق است، باید شامل نام شخصی که اسناد را دریافت کرده، تاریخ، مکان و نحوه ابلاغ، امضا و مهر یا مهر و موم مرجع صلاحیتدار باشد.

ماده ۱۸- درخواستهای گردآوری و انتقال ادله

درخواستهای گردآوری و انتقال ادله، علاوه بر مفاد ماده (۵) این موافقتنامه، می‌تواند دربردارنده اطلاعات زیر باشد:

۱ - توصیف ادله درخواست شده از جمله:

الف) اظهارنامه‌های طرفها راجع به پرونده و شهادت شهود، اخذ مستندات و ادله استنادی، انجام ارزیابی کارشناسی یا تصمیمات قضایی مرتبط با اخذ ادله؛

ب) سؤالاتی که شخص موضوع مصاحبه باید به آن پاسخ دهد و شرحی از پرونده مدنی مرتبط با فرد؛

پ) اسناد یا اشیاء تحت بازرسی.

۲ - اقدامات خاصی که باید اتخاذ شود یا رویه‌های ویژه‌ای که باید در زمان گردآوری ادله پیگیری شود.

ماده ۱۹- اجرای درخواست گردآوری و انتقال ادله

۱ - طرف درخواست شونده، باید تا جایی که مغایر با قانون آن نباشد، درخواست گردآوری و انتقال ادله را به روش خاصی که توسط طرف درخواست کننده تعیین شده، اجراء نماید.

۲ - طرف درخواست شونده، باید از طریق مجاری ارتباطی مندرج در ماده (۲) این موافقتنامه، نتایج اجرای درخواست گردآوری و انتقال مدارک مستند یا دلایل امتناع کلی یا جزئی از اجرای درخواست مزبور را به صورت مکتوب به طرف درخواست کننده اطلاع دهد.

ماده ۲۰- شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی

۱ - طرفها باید تصمیمات قضایی قابل اجرای یکدیگر در امور مدنی، ازدواج، موضوعات خانوادگی، احوال شخصیه، امور مربوط به انحصار وراثت و موضوعات مربوط به اموال در پرونده‌های کیفری و اداری را که توسط مراجع صلاحیتدار یکدیگر صادر شده، جز در موارد زیر به رسمیت بشناسند:

الف) تصمیم لازم‌الاجراء که قبلاً توسط مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده در همان موضوع صادر شده است؛

ب) مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده دارای صلاحیت انحصاری در خصوص موضوع پرونده بر اساس قوانین داخلی آن طرف و مفاد این موافقتنامه باشد.

۲ - این موافقتنامه نباید مانع از شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی در چهارچوب شرایط مجاز در قانون داخلی طرف درخواست شونده گردد.

ماده ۲۱- شرایط شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی

تصمیمات قضایی مندرج در ماده (۲۰) این موافقت نامه باید طبق شرایط زیر شناسایی و اجراء شوند:

۱ - پرونده متقابلاً در صلاحیت دادگاههای هر یک از طرفها قرار داشته باشد؛

۲ - در پرونده مورد نظر، طرفهای اختلاف یا نمایندگان قانونی آنها طبق قانون داخلی

طرف درخواست کننده، در موعد مقرر احضار شده باشند یا اعلام عدم حضور کرده باشند؛

۳ - تصمیمات قضایی طبق قانون داخلی طرف درخواست کننده لازم الاجراء باشند؛

۴ - در زمان درخواست شناسایی و اجراء:

الف) تصمیم قضایی لازم الاجراء در خصوص همان موضوع در طرف درخواست شونده وجود نداشته باشد؛ یا

ب) تصمیمی از دادگاه دولت ثالث که اجراء آن از سوی دادگاه طرف درخواست شونده شناسایی شده است، وجود نداشته باشد؛

پ) دادگاه طرف درخواست شونده پرونده مورد نظر را ثبت نکرده یا برای استماع و رسیدگی به آن اقدام ننموده باشد.

۵ - شناسایی و اجراء تصمیمات قضایی و آثار متقابل آنها بر خلاف اصول اساسی قانون داخلی، حاکمیت، نظم عمومی یا دیگر منافع اساسی طرف درخواست شونده نباشد.

ماده ۲۲- درخواست شناسایی و اجراء تصمیمات قضایی

۱ - درخواست شناسایی و اجراء تصمیمات قضایی باید از طریق مراجع مرکزی یا مستقیماً به مراجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده ارسال شود.

۲ - علاوه بر ماده (۵) این موافقتنامه، درخواست شناسایی و اجراء تصمیمات قضایی باید دربردارنده موارد زیر باشد:

الف) تصویر مصدق تصمیم قضایی قطعی و لازم الاجراء به نحو مقتضی؛

ب) تأییدیه مربوط به لازم الاجراء بودن تصمیمات قضایی و اطلاعات راجع به اجراء آنها؛

پ) اسنادی که احضار خوانده را به دادگاه اثبات می‌کند؛ و در صورتی که احضار قانونی وی در تصمیمات قضایی صریح نبوده باشد؛ اسنادی که تأیید می‌کند تصمیم

متخذ توسط دادگاه در غیاب خوانده، مورد پذیرش خوانده بوده است؛

ت) دیگر اسناد لازم طبق قانون داخلی طرف درخواست شونده.

ماده ۲۳- رویه‌های شناسایی و اجراء تصمیمات قضایی

۱ - رویه شناسایی و اجراء تصمیمات قضایی مطابق قانون داخلی طرف درخواست شونده انجام می‌شود.

۲ - مراجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده، نباید مفاد و محتوای تصمیمات قضایی که برای اجراء شناسایی شده‌اند را بازبینی نمایند.

۳ - مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده باید پس از درخواست مرجع صلاحیتدار طرف درخواست کننده شناسایی و اجراء تصمیمات قضایی را به تعویق انداخته یا متوقف نماید.

ماده ۲۴- اثر شناسایی و اجراء تصمیمات قضایی

تصمیمات قضایی هر یک از طرفها که توسط دادگاه طرف دیگر برای اجرا مورد شناسایی قرار گرفته‌اند، باید دارای اثر حقوقی یکسان با تصمیمات قضایی آن طرف باشند.

ماده ۲۵- شناسایی و اجراء آرای داوری

هر یک از طرفها باید آرای داوری صادره در قلمرو طرف دیگر را مطابق با کنوانسیون شناسایی و اجراء آرای داوری خارجی مصوب ۲۰ خرداد ۱۳۳۷ (۱۰)

ژوئن ۱۹۵۸) در نیویورک یا در مواردی که کنوانسیون مزبور قابل اجرا نباشد، طبق قانون داخلی طرف درخواست شونده، شناسایی و اجراء کند.

ماده ۲۶- مطابقت با دیگر معاهدات بین‌المللی

این موافقتنامه بر حقوق و تعهدات هر یک از طرفها ناشی از دیگر معاهدات بین‌المللی که عضو آن هستند، تأثیری نخواهد گذاشت و مانع از یافتن هرگونه مبنای دیگری برای همکاری آنها نخواهد شد.

ماده ۲۷- حل و فصل اختلافها

هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر و اجرای این موافقتنامه یا مرتبط با آن به‌صورت دوستانه از طریق رایزنی بین مراجع مرکزی طرفها حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۸- اصلاح

این موافقتنامه می‌تواند در هر زمان از طریق یک سند (پروتکل) الحاقی مکتوب بین طرفها اصلاح شود و منوط به رعایت مفاد ماده (۳۰) این موافقتنامه خواهد بود.

ماده ۲۹- رایزنیها

طرفها می‌توانند دیدگاههای خود را در خصوص اجرای این موافقتنامه به‌منظور یافتن ساز و کار مناسب از طریق همکاری متقابل تبادل نمایند.

ماده ۳۰- لازم الاجراء شدن و فسخ

۱ - این موافقتنامه که برای دوره نامحدود منعقد شده است طبق قانون داخلی طرفها تصویب خواهد شد و سی (۳۰) روز پس از تاریخ تبادل اسناد تصویب بین طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲ - این موافقتنامه می‌تواند توسط هر یک از طرفها طی اطلاعیه کتبی به طرف دیگر مبنی بر قصد خود برای فسخ آن از طریق مجاری دیپلماتیک فسخ شود. این فسخ، از ششماه پس از تاریخ دریافت اطلاعیه واجد اثر خواهد بود.

۳ - درخواستهای معاضدت حقوقی متقابل که پیش از اطلاعیه کتبی مزبور ارایه شده اند طبق مفاد این موافقتنامه اجرائی خواهند شد.

در گواهی مراتب بالا، امضاکنندگان زیر که به‌طور مقتضی مجاز شده‌اند، این موافقتنامه را در یک مقدمه و سی (۳۰) ماده، در دو نسخه به زبانهای فارسی، قزاقی و انگلیسی در شهر نور سلطان در تاریخ ۲۱ تیر ۱۳۹۸ برابر با ۱۲ جولای ۲۰۱۹ امضا نمودند که تمامی آنها از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

از طرف جمهوری قزاقستان

وزیر دادگستری

یکتائو مارت بختزان اولی

از طرف جمهوری اسلامی

وزیر دادگستری

سید علیرضا آوایی

ماده واحده- لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان در زمینه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی مشتمل بر یک مقدمه و (6) ماده به شرح پیوست تصویب و به دولت اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره- رعایت اصل هفتاد و هفتم (77) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در مورد هر گونه اصلاح موافقتنامه موضوع ماده (28) موافقتنامه الزامی است.

موافقتنامه بین

جمهوری اسلامی ایران

و

جمهوری قزاقستان

در زمینه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی
جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان (که از این پس به‌طور مستقل
«طرف» و به‌طور مشترک «طرفها» نامیده میشوند)؛
نظر به علاقه مشترک طرفها به تحکیم معاضدت حقوقی متقابل در امور
مدنی؛

بر پایه احترام متقابل به حاکمیت، عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر و نیز
برابری و منافع متقابل؛
به‌شرح زیر توافق نمودند:

ماده 1

محدوده معاضدت حقوقی متقابل

طرفها بر اساس مفاد این موافقتنامه، معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی
را در موارد زیر به یکدیگر ارائه خواهند داد:

الف) ابلاغ اوراق؛

ب) گردآوری و انتقال ادله؛

پ) احضار شاهد و کارشناس؛

ت) شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی و آرای داور؛

ث) تبادل اطلاعات و مستندات حقوقی؛

ج) هر شکل دیگری از معاضدت حقوقی که مطابق با قانون داخلی طرف در خواستشونده رایبه شود؛

2 - اصطلاح «پرونده‌های مدنی» در این موافقتنامه، شامل امور مدنی، خانوادگی و ازدواج، کسب و کار، تجارت و موضوعات شغلی خواهد بود مگر اینکه به‌گونه دیگری مقرر شده باشد.

ماده 2

مراجع مرکزی و نحوه ارتباط

1 - در چارچوب این موافقتنامه مراجع مرکزی طرفها به شرح زیر در خصوص درخواستهای معاضدت حقوقی و نیز اجرای آن از طریق مجاری دیپلماتیک با یکدیگر تعامل و همکاری میکنند:

- از طرف جمهوری اسلامی ایران، وزارت دادگستری میباشد.

- از طرف جمهوری قزاقستان، در امور مربوط به دادگاهها نظیر شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی، دیوان عالی جمهوری قزاقستان و در امور مربوط به دیگر نهادها نظیر دفاتر اسناد رسمی و وکلا، وزارت دادگستری جمهوری قزاقستان میباشد.

2 - طرفها فوراً یکدیگر را از هرگونه تغییر در مراجع مرکزی خود از طریق مجاری دیپلماتیک مطلع خواهند نمود.

3 - در شرایط فوری و اضطراری مرجع مرکزی طرفها میتواند رونوشت درخواست را به‌صورت مستقیم از طریق روشهای ارتباطی مقتضی ارسال

نماید و اصل درخواست از طریق مجاری دیپلماتیک ارسال میشود.
4 - اصطلاح «مراجع صلاحیتدار» در این موافقتنامه، به معنای دادگاه و دیگر نهادهای صلاحیتدار برای رسیدگی به پروندههای مدنی طبق قانون داخلی آنها میباشد.

ماده 3

زبان

زبان تعامل بین مراجع مرکزی طرفها انگلیسی است.
2 - درخواست معاضدت حقوقی متقابل و هرگونه سند پیوست آن طبق این موافقتنامه، به زبان طرف درخواستکننده و به انضمام ترجمه مصدق آن به زبان رسمی طرف درخواست شونده یا به زبان انگلیسی ارائه میشود.

ماده 4

حمایت قانونی

1 - تبع هر یک از طرفها در قلمرو طرف دیگر، دارای همان حمایتهای قانونی از جمله حقوق فردی و مالکیتی هستند که اتباع آن طرف از آنها برخوردارند. آنها از حق استیناف نزد دادگاه و دیگر مراجع صلاحیتدار طرف دیگر که در مورد پروندههای مدنی صلاحیت دارند، طبق همان شرایطی که برای اتباع آن طرف وجود دارد، برخوردار هستند.
2 - هیچ یک از طرفها نباید بدون دلایل موجه، هرگونه تأخیر در رسیدگیهای قضایی مرتبط با اتباع طرف دیگر را مجاز بدانند.
3 - مفاد بندهای (1) و (2) این ماده نیز در مورد اشخاص حقوقی و دیگر سازمانهای مستقر در قلمرو هر طرف طبق قوانین داخلی آن اعمال خواهد شد.

ماده 5

درخواست معاضدت حقوقی متقابل

1 - درخواست معاضدت حقوقی متقابل باید در دو نسخه و به صورت مکتوب، با امضا و مهر و موم طرف درخواست کننده و حاوی اطلاعات زیر باشد:

(الف) تاریخ و شماره ثبت درخواست؛

(ب) نام، نشانی و دیگر اطلاعات تماس طرف درخواست کننده شامل شماره تلفن، دورنگار و نیز در صورت وجود نشانی رایانامه؛

(پ) نام، نشانی و دیگر اطلاعات تماس طرف درخواستشونده در صورت وجود؛

(ت) نام کامل، نام پدر، جنسیت، تابعیت، شغل، محل تولد و نشانی اشخاص ذینفع یا نام کامل و نشانی نمایندگان آنها، در صورت وجود؛ نام و نشانی نهاد یا سازمان مرتبط با درخواست یا خواهان و متهمین تحت محاکمه و محکومان؛

(ث) موضوع درخواست، شرحی از پرونده و دیگر اطلاعات مرتبط با درخواست معاضدت حقوقی متقابل،

(ج) زمانبندی اجرای درخواست؛

(چ) تعهدنامه پرداخت هزینه‌های مندرج در ماده (10) این موافقتنامه؛

(ح) هرگونه اطلاعات ضروری دیگر برای ارایه درست معاضدت.

2 - طرف درخواستشونده میتواند در صورتی که اطلاعات مندرج در درخواست معاضدت حقوقی متقابل کافی نباشد، توضیحات بیشتری را تقاضا نماید.

ماده 6

اجرای درخواست معاضدت حقوقی متقابل

1 - طرف درخواست شونده مطابق با قوانین داخلی خود به درخواست معاضدت حقوقی متقابل رسیدگی خواهد نمود.

2 - طرف درخواست شونده در صورت عدم مغایرت با قانون داخلی خود، باید با روش خاص و ویژگی‌های که مورد تقاضای طرف درخواست کننده است، به درخواست معاضدت حقوقی متقابل رسیدگی کند.

3 - درخواست معاضدت حقوقی متقابل باید تا جایی که عملاً ممکن است، مطابق با قانون داخلی طرف درخواست شونده و به شیوه‌های که توسط طرف درخواست کننده مشخص شده، اجرا شود. طرف درخواست شونده فوراً طرف درخواست کننده را از تاریخ و مکان اجرای درخواست معاضدت مطلع خواهد نمود.

ماده 7

امتناع یا تأخیر در معاضدت

1 - چنانچه طرف درخواست شونده اجرای درخواست معاضدت حقوقی متقابل را مغایر با حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا اصول اساسی قانون داخلی خود بداند یا معاضدت درخواستی در صلاحیت مراجع صلاحیتدار آن نباشد، میتواند از ارایه معاضدت حقوقی متقابل امتناع کند. طرف درخواست شونده باید طرف درخواست کننده را ظرف سی (30) روز از تاریخ دریافت درخواست از دلایل رد درخواست مطلع نماید.

2 - چنانچه طرف درخواست شونده بر این باور باشد که اجرای فوری درخواست مانع ادامه رسیدگی و تعقیب در قلمرو آن میشود، ممکن است اجرای درخواست معاضدت حقوقی متقابل به تأخیر بیافتد. طرف درخواست شونده باید دلایل تأخیر را ظرف سی (30) روز از تاریخ دریافت درخواست به طرف درخواست کننده اطلاع دهد.

ماده 8

دعوت از شاهد و کارشناس

1 - مراجع صلاحیتدار هر یک از طرفها، میتوانند از طریق مجاری

ارتباطی مندرج در ماده (2) این موافقتنامه از طرف دیگر درخواست کنند تا از شاهد و کارشناس تبعه خود که حضور وی ضروری است، دعوت بهعمل آورد.

2 - دعوتنامه نباید دیرتر از نود (90) روز قبل از تاریخی که شخص باید نزد مرجع صلاحیتدار طرف درخواست کننده حاضر شود، به طرف درخواست شونده، ارسال شود.

3 - در احضاریهها باید شرایط و نحوه حضور شاهد و کارشناس از جمله تعهد به حفظ حیات و سلامت شاهد و کارشناس، تأمین هزینههای سفر، غذا و اقامت و سایر هزینهها، شرایط و روشهای پرداخت آن، مشخص شود.

4 - طرف درخواستشونده باید دعوتنامه را به شخص مربوط تحویل داده و طرف درخواست کننده را از پذیرش یا رد آن توسط آن شخص مطلع نماید.

ماده 9

حمایت از شاهد و کارشناس

1 - شاهد و کارشناس دعوت شده طبق مفاد این موافقتنامه نباید به دلیل عقاید یا شهادت درست خود قبل از ترک قلمرو طرف درخواست کننده تحت تعقیب و پیگرد قرار گیرد یا مجازات، بازداشت یا محدود شود.

2 - حمایت موضوع بند (1) این ماده، پانزده (15) روز از تاریخ اطلاع به مرجع صلاحیتدار طرف درخواست کننده و یا به شاهد یا کارشناس در خصوص اینکه دیگر نیازی به حضور آنها نیست، متوقف خواهد شد. مدت زمانی که شاهد یا کارشناس نمیتواند قلمرو طرف درخواست کننده را بنا بر به دلایلی که خارج از کنترل اوست ترک کند، احتساب نخواهد شد.

ماده 10

هزینههای معاضدت حقوقی متقابل

1 - طرفها باید معاضدت حقوقی متقابل را بهطور رایگان به یکدیگر ارائه

دهند؛ به استثنای هزینه‌های مربوط به شاهد و کارشناسی که در قلمرو طرف دیگر طبق ماده (8) این موافقتنامه سکونت دارد، شامل هزینه‌های سفر، غذا، محل اقامت و ارزیابی‌های کارشناسی، همچنین دستمزد مربوط عدم حضور در شغل خود (غیبت کاری) و مساعده،ها

2 - هزینه‌های مربوط به درخواست شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی و آرای داورى باید مشابه هزینه‌های پیشینی شده در قانون داخلی طرف درخواست شونده برای اتباع آن باشد.

3 - چنانچه اجرای درخواست معاضدت حقوقی متقابل هزینه‌های پیش بینی نشده‌ای در بر داشته باشد، طرفها به منظور تعیین شرایط مربوط به اجرای این درخواست با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

ماده 11

معافیت از پرداخت یا کاهش هزینه‌های قضایی و معاضدت حقوقی رایگان

1 - اتباع هر طرف باید از پرداخت هزینه‌ها معاف شوند یا از مزایای کاهش هزینه‌های مربوط به دادگاه و معاضدت حقوقی رایگان در قلمرو طرف دیگر طبق همان شرایط و ضوابطی که برای اتباع آن طرف اعمال میشود، برخوردار شوند.

2 - معافیت از پرداخت یا کاهش هزینه‌های قضایی و معاضدت حقوقی رایگان، با توجه به وضعیت مالی متقاضی بر اساس صورتحساب درآمد وی که صادره از مرجع ذیربط طرفی است که متقاضی در قلمرو آن اقامت دائم یا موقت دارد، اعطا خواهد شد.

3 - اتباع هر طرف میتوانند درخواست معافیت از پرداخت یا کاهش هزینه‌های قضایی و برخوردارى از معاضدت حقوقی رایگان مندرج در بند (2) این ماده را به مرجع صلاحیتدار هر طرفی که در قلمرو آن اقامت دائم یا موقت دارند، ارائه نمایند.

4 - مرجع صلاحیتداری که مسئول تصمیمگیری در خصوص معافیت از پرداخت یا کاهش هزینههای قضایی و ارایه معاضدت حقوقی رایگان است در صورت لزوم میتواند از متقاضی یا مراجع مربوط که این صورتحساب را صادر کردهاند، درخواست اطلاعات بیشتر نماید.

5 - اصطلاح «هزینههای دادگاه» در این موافقتنامه شامل هر نوع پرداخت قضایی و دیگر پرداختهای عمومی مطابق با قانون داخلی طرفی که دادگاه صالح در قلمرو آن قرار دارد، میشود.

ماده 12

انتقال اسناد، اشیاء و داراییها و عواید

از نظر این موافقتنامه، انتقال اسناد، اشیاء و داراییها و عواید از قلمرو هر طرف یا به قلمرو هر طرف باید مطابق با قانون داخلی طرف ارسالکننده انجام شود.

ماده 13

تبادل اطلاعات و مستندات حقوقی

1 - طرفها بنا به درخواست، باید اطلاعات و مستندات حقوقی در رابطه با اجرا و رسیدگیهای قضایی مربوط به اجرای این موافقتنامه را تبادل نمایند.

2 - درخواست تبادل اطلاعات و مستندات حقوقی باید شامل نام مرجع صلاحیتدار درخواست کننده و هدف استفاده از این اطلاعات و مستندات باشد.

ماده 14

انتقال اسناد مربوط به احوال شخصیه

1 - طرفها، بنا به درخواست، باید رونوشت یا خلاصه تصمیمات قضایی و دیگر اسناد ضروری مربوط به احوال شخصیه اتباع طرف درخواست کننده را صرفاً برای مقاصد مندرج در درخواست به یکدیگر منتقل نمایند.

2 - انتقال اسناد موضوع بند (1) این ماده از طریق مجاری ارتباطی مندرج در ماده (2) این موافقتنامه صورت خواهد پذیرفت.

ماده 15

معافیت از تصدیق

از نظر این موافقتنامه هرگونه اسناد ارایه یا تأییدشده توسط دادگاهها یا دیگر مراجع صلاحیتدار طرفها که از طریق مجاری ارتباطی مندرج در ماده (2) این موافقتنامه تبادل شده باشند، از هرگونه تصدیق معاف خواهند بود.

ماده 16

اجرای درخواستهای متعدد معاضدت حقوقی متقابل

1 - چنانچه طرف درخواست شونده بیش از یک درخواست معاضدت حقوقی متقابل را در موضوعی واحد دریافت کند، بهطور مستقل تصمیم خواهد گرفت که کدام درخواست را ابتدا به اجرا بگذارد.

2 - طرف درخواست شونده به منظور اتخاذ تصمیم راجع به اولویتبندی اجرای درخواستها همه شرایط و اوضاع و احوال مربوط، بهویژه موارد زیر را در نظر خواهد گرفت:

(الف) تاریخ دریافت درخواست؛

(ب) ماهیت درخواست؛

(پ) اثر اجرای درخواست موردنظر بر بقیه درخواستها.

3 - طرف درخواست شونده، طرف درخواست کننده را از تصمیم متخذه مطلع خواهد نمود.

ماده 17

درخواست ابلاغ اوراق

1 - طبق این موافقتنامه، مراجع صلاحیتدار هر یک از طرفها میتوانند از طرف دیگر درخواست ارایه معاضدت حقوقی متقابل در زمینه ابلاغ اوراق

را نمایند.

- 2 - طرف درخواست شونده باید به درخواست معاضدت حقوقی متقابل در زمینه ابلاغ اوراق مطابق با قانون داخلی خود رسیدگی نماید.
- 3 - طرف درخواست شونده باید رسید یا شرح یا گواهی تأییدکننده ابلاغ اوراق یا شرح دلایل امتناع کلی یا جزیی از اجرای درخواست معاضدت حقوقی متقابل را به طرف درخواست کننده ارسال نماید. در صورت لزوم، میتوان رونوشت رسید یا شرح یا گواهی را قبل از ارسال اصل آنها از طریق مجاری ارتباطی مندرج در ماده (2) این موافقتنامه، از طریق دورنگار، رایانامه یا دیگر ابزارهای ارتباطی ارسال نمود.
- 4 - رسید یا شرح یا گواهی که تأییدکننده ابلاغ اوراق است، باید شامل نام شخصی که اسناد را دریافت کرده، تاریخ، مکان و نحوه ابلاغ، امضا و مهر یا مهر و موم مرجع صلاحیتدار باشد.

ماده 18

درخواستهای گردآوری و انتقال ادله

درخواستهای گردآوری و انتقال ادله، علاوه بر مفاد ماده (5) این موافقتنامه، میتواند دربردارنده اطلاعات زیر باشد:

1 - توصیف ادله درخواست شده از جمله:

الف) اظهارنامه‌های طرفها راجع به پرونده و شهادت شهود، اخذ مستندات و ادله استنادی، انجام ارزیابی کارشناسی یا تصمیمات قضایی مرتبط با اخذ ادله؛

ب) سؤالاتی که شخص موضوع مصاحبه باید به آن پاسخ دهد و شرحی از پرونده مدنی مرتبط با فرد؛

پ) اسناد یا اشیاء تحت بازرسی.

2 - اقدامات خاصی که باید اتخاذ شود یا رویه‌های ویژه‌ای که باید در زمان

گردآوری ادله پیگیری شود.

ماده 19

اجرای درخواست گردآوری و انتقال ادله

1 - طرف درخواست شونده، باید تا جایی که مغایر با قانون آن نباشد، درخواست گردآوری و انتقال ادله را به روش خاصی که توسط طرف درخواست کننده تعیین شده، اجرا نماید.

2 - طرف درخواست شونده، باید از طریق مجاری ارتباطی مندرج در ماده (2) این موافقتنامه، نتایج اجرای درخواست گردآوری و انتقال مدارک مستند یا دلایل امتناع کلی یا جزئی از اجرای درخواست مزبور را به صورت مکتوب به طرف درخواست کننده اطلاع دهد.

ماده 20

شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی

1 - طرفها باید تصمیمات قضایی قابل اجرای یکدیگر در امور مدنی، ازدواج، موضوعات خانوادگی، احوال شخصیه، امور مربوط به انحصار وراثت و موضوعات مربوط به اموال در پروندههای کیفری و اداری را که توسط مراجع صلاحیتدار یکدیگر صادر شده، جز در موارد زیر به رسمیت بشناسند:

الف) تصمیم لازمالاجرا که قبلاً توسط مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده در همان موضوع صادر شده است؛

ب) مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده دارای صلاحیت انحصاری در خصوص موضوع پرونده بر اساس قوانین داخلی آن طرف و مفاد این موافقتنامه باشد.

2 - این موافقتنامه نباید مانع از شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی در چهارچوب شرایط مجاز در قانون داخلی طرف درخواست شونده گردد.

ماده 21

شرایط شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی

تصمیمات قضایی مندرج در ماده (20) این موافقت نامه باید طبق شرایط زیر شناسایی و اجرا شوند:

- 1 - پرونده متقابلاً در صلاحیت دادگاههای هر یک از طرفها قرار داشته باشد؛
- 2 - در پرونده مورد نظر، طرفهای اختلاف یا نمایندگان قانونی آنها طبق قانون داخلی طرف درخواست کننده، در موعد مقرر احضار شده باشند یا اعلام عدم حضور کرده باشند؛
- 3 - تصمیمات قضایی طبق قانون داخلی طرف درخواست کننده لازمالاجرا باشند؛
- 4 - در زمان درخواست شناسایی و اجرا:
 - الف) تصمیم قضایی لازمالاجرا در خصوص همان موضوع در طرف درخواست شونده وجود نداشته باشد؛ یا
 - ب) تصمیمی از دادگاه دولت ثالث که اجرای آن از سوی دادگاه طرف درخواست شونده شناسایی شده است، وجود نداشته باشد؛
 - پ) دادگاه طرف درخواست شونده پرونده مورد نظر را ثبت نکرده یا برای استماع و رسیدگی به آن اقدام ننموده باشد.
- 5 - شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی و آثار متقابل آنها بر خلاف اصول اساسی قانون داخلی، حاکمیت، نظم عمومی یا دیگر منافع اساسی طرف درخواست شونده نباشد.

ماده 22

درخواست شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی

- 1 - درخواست شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی باید از طریق مراجع

مرکزی یا مستقیماً به مراجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده ارسال شود.

2 - علاوه بر ماده (5) این موافقتنامه، درخواست شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی باید در بردارنده موارد زیر باشد:

الف) تصویر مصدق تصمیم قضایی قطعی و لازم الاجرا به نحو مقتضی؛
ب) تأییدیه مربوط به لازمالاجرا بودن تصمیمات قضایی و اطلاعات راجع به اجرای آنها؛

پ) اسنادی که احضار خوانده را به دادگاه اثبات میکند؛ و در صورتی که احضار قانونی وی در تصمیمات قضایی صریح نبوده باشد؛ اسنادی که تأیید میکند تصمیم متخذه توسط دادگاه در غیاب خوانده، مورد پذیرش خوانده بوده است؛

ت) دیگر اسناد لازم طبق قانون داخلی طرف درخواست شونده.

ماده 23

رویه‌های شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی

1 - رویه شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی مطابق قانون داخلی طرف درخواست شونده انجام میشود.

2 - مراجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده، نباید مفاد و محتوای تصمیمات قضایی که برای اجرا شناسایی شده‌اند را بازبینی نمایند.

3 - مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده باید پس از درخواست مرجع صلاحیتدار طرف درخواست کننده شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی را به تعویق انداخته یا متوقف نماید.

ماده 24

اثر شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی

تصمیمات قضایی هر یک از طرفها که توسط دادگاه طرف دیگر برای اجرا

مورد شناسایی قرار گرفته‌اند، باید دارای اثر حقوقی یکسان با تصمیمات قضایی آن طرف باشند.

ماده 25

شناسایی و اجرای آرای داوری

هر یک از طرفها باید آرای داوری صادره در قلمرو طرف دیگر را مطابق با کنوانسیون شناسایی و اجرای آرای داوری خارجی مصوب 20 خرداد 1337 (10 ژوئن 1958) در نیویورک یا در مواردی که کنوانسیون مزبور قابل اجرا نباشد، طبق قانون داخلی طرف درخواست شونده، شناسایی و اجرا کند.

ماده 26

مطابقت با دیگر معاهدات بینالمللی

این موافقتنامه بر حقوق و تعهدات هر یک از طرفها ناشی از دیگر معاهدات بینالمللی که عضو آن هستند، تأثیری نخواهد گذاشت و مانع از یافتن هرگونه مبنای دیگری برای همکاری آنها نخواهد شد.

ماده 27

حل و فصل اختلافها

هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر و اجرای این موافقتنامه یا مرتبط با آن بهصورت دوستانه از طریق رایزنی بین مراجع مرکزی طرفها حل و فصل خواهد شد.

ماده 28

اصلاح

این موافقتنامه میتواند در هر زمان از طریق یک پروتکل الحاقی مکتوب بین طرفها اصلاح شود و منوط به رعایت مفاد ماده (30) این موافقتنامه خواهد بود.

ماده 29

رایزنیها

طرفها میتوانند دیدگاههای خود را در خصوص اجرای این موافقت نامه بهمنظور یافتن ساز و کار مناسب از طریق همکاری متقابل تبادل نمایند.

ماده 30

لازم الاجرا شدن و فسخ

- 1 - این موافقتنامه که برای دوره نامحدود منعقد شده است طبق قانون داخلی طرفها تصویب خواهد شد و سی (30) روز پس از تاریخ تبادل اسناد تصویب بین طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک، لازمالاجرا خواهد شد.
- 2 - این موافقتنامه میتواند توسط هر یک از طرفهای اطلاعیه کتبی به طرف دیگر مبنی بر قصد خود برای فسخ آن از طریق مجاری دیپلماتیک فسخ شود. این فسخ، از 6 ماه پس از تاریخ دریافت اطلاعیه واجد اثر خواهد بود.

3 - درخواستهای معاضدت حقوقی متقابل که پیش از اطلاعیه کتبی مزبور ارائه شدهاند طبق مفاد این موافقتنامه اجرایی خواهند شد.

در گواهی مراتب بالا، امضاکنندگان زیر که بهطور مقتضی مجاز شدهاند، این موافقتنامه را در یک مقدمه و سی (30) ماده، در دو نسخه به زبانهای فارسی، قزاقی و انگلیسی در شهر نور سلطان در تاریخ 21 تیر 1398 برابر با 12 جولای 2019 امضا نمودند که تمامی آنها از اعتبار یکسان برخوردار میباشند. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

از طرف جمهوری اسلامی ایران

سید علیرضا آوایی

وزیر دادگستری

از طرف جمهوری قزاقستان
یکتائو مارت بختزان اولی
وزیر دادگستری